

[Mads Larsen.]

andet Fald“ — altsaa ifald det faar Betydning for Jernbaner, Postruter eller koncessionerede lignende — „bliver Sagen med de indhentede Oplysninger paa ny at behandle af Raadet, og saafremt dette med mindst $\frac{3}{4}$ af Raadets Stemmer fastholder sin Beslutning, er denne endelig: I modsat Fald afgør Ministeren Sagen.“

Nu ved jeg meget vel, at formelt kan den højtærede Minister sige, at Sagen her er afgjort i Henhold til § 7, men for Fremtidens Skyld skulde man dog tro, det var rimeligt — og det vil Rigsdagen da ogsaa være bedst tjent med —, at de Afgørelser, der nu træffes, ikke kommer til at staa alt for stærkt i Modstrid med de Afgørelser, der træffes i Fremtiden, og som altsaa — jeg kan ikke skønne rettere — maa træffes paa Grundlag af Bestemmelserne i § 3. Derfor er det min Opfattelse, i Mod-sætning til hvad den højtærede Minister har givet Udtryk i sin Svarskrivelse, at Ministeren udmærket godt administrativt kunde have forandret dette Forhold, og det er det, jeg gerne ønsker at høre den højtærede Ministers Mening om.

Nu er det sikkert nok, at der har været Baneinteresser med i Spillet, men det mærkelige er, at Afgørelsen har skullet ræmme just det Sogn, som Banen har be-tjent daarligst — og dette vil intet Menne-ske være i Stand til at bestride. Det er dog for meget at forlange af disse Menne-sker, at de i Fremtiden vel nok maa have Lov til at have en Rutebil eller en Togbil kørende, men den skal vær saa god køre ind til en Station, og saa skal Befolkningen finde sig i at skifte og tage med Toget Resten af Vejen ind til Odense. Hvis man kunde sige overfor hele dette Sogns Be-boere: Saadan har I at forholde jer — saa var der dog Metode i Galskaben, men Gal-skab var det selvfølgelig alligevel, og Gal-skaben er saa meget større, som denne Af-gørelse er truffet af 6 Medlemmer af Odense Amtsråd imod et Mindretal paa 5 Med-lemmer, som ønskede at lade Ruteautomobilerne eksistere paa samme Maade som hidtil. Og hvis man saa endda kunde fremtvinge forøget Trafik paa Banen ved at sige til de forskellige Sognes Befolk-ning: Vær saa god, I har at benytte Banen som jeres Trafikmiddel, men saaledes er Forholdet jo ikke, efter at Selvejerautomobilerne er blevet saa almindelige, som Til-fældet er. Ogsaa i Krogsbølle Sogn findes der nu et betydeligt Antal; ikke saa faa af de bedre stillede Gaardmænd, nærings-drivende og andre har selv Automobile,

og dem kommer man jo til at lade køre, hvorhen de vil, uden noget som helst Hensyn til Banernes Interesser, og derfor føles det, der er sket, som en oprørende Uret af Befolkningen derovre.

Jeg henstiller derfor til den højtærede Minister at stille sig velvilligt overfor Øn-sket om at faa raadet Bod paa det Forhold, der ellers vil indtræde, at man søger at tvinge Befolkningen til at benytte et be-stemt Trafikmiddel og derved stiller den trafikmæssig set langt daarligere, end den nu har været i en Aarrække. Forsøget vil ikke lykkes, thi det er fuldkommen af-gjort, saaledes som det nu har udviklet sig, at i det Øjeblik en snævrere Kredt, et Par Familier, gør en Rejse i Fællesskab til Odense, vil de leje en almindelig Lillebil — en saadan er jo nu at faa til rimelig Pris — og køre durk igennem til Odense og saaledes benytte Amtets Landeveje alligevel, og der vil blot blive meget stærkere Trafik paa disse, end hvis man tillader de to Automobilruter at opretholde deres regel-mæssige Fart til Befolkningens gode Be-tjening.

Af disse Grunde vil jeg gerne rette en indtrængende Henstilling til den højtærede Minister om at se paa Forholdene i Henhold til Bestemmelserne i § 3 i denne Lov, thi det vil utvivlsomt blive den, der bliver Normen i Fremtiden; de nye Regler, der skal anvendes i Fremtiden, vil utvivlsomt blive saaledes, at selv om man indhenter Erklæringer fra de kommunale Raad — og her er de nærmeste kommunale Raad, Sogneraadene, alle sammen ivrige for, at disse Automobilruter skal have Lov til at fortsætte —, og selv om Amtsrådene ogsaa bliver spurgt, da de jo har Interesse i Spørgsmaalet, naar Ruterne følger Amtets Landeveje, følger jeg mig alligevel over-bevist om, at de ikke vil faa den Indfyldelse, man har givet dem i § 7 i Loven, og naar altsaa i Fremtiden Forholdene vil blive bedømt efter Reglerne i § 3, forekommer det mig, at det ogsaa bør ske her, og saa er der ogsaa en Mulighed for, at den højtærede Minister, hvis Villien dertil er til Stede, kan raade Bod paa den Uret, der her gøres.

Fibiger: Jeg skal paa Forslagsstillernes Vegne tillade mig at anbefale det Ændrings-forslag, der findes udenfor Udvalgets Liste til § 2 om Nedsættelse af den Sum paa 9 200 000 Kr., der er opført til Anskaffelse af nyt Materiel, med 2 200 000 Kr., der er beregnet til Anskaffelse af en ny 3-sporet Færge til Store Bælts Overfarten. Vi er af den Opfattelse, at der ikke for Øjeblikket er